

Samling af Afgørelser

Sag C-148/15

**Deutsche Parkinson Vereinigung eV
mod
Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs eV**

(anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Oberlandesgericht Düsseldorf)

»Præjudiciel forelæggelse — artikel 34 TEUF og 36 TEUF — frie varebevægelser — nationale bestemmelser — receptpligtige humanmedicinske lægemidler — apotekssalg — fastsættelse af ens priser — kvantitative indførselsrestriktioner — foranstaltning med tilsvarende virkning — begrundelse — beskyttelse af menneskers liv og sundhed«

Sammendrag – Domstolens dom (Første Afdeling) af 19. oktober 2016

1. *Frie varebevægelser — kvantitative restriktioner — foranstaltninger med tilsvarende virkning — begreb — national lovgivning om fastsættelse af ens priser for apotekssalg af receptpligtige humanmedicinske lægemidler — omfattet*

(Art. 34 TEUF)

2. *Frie varebevægelser — undtagelser — beskyttelse af menneskers liv og sundhed — national lovgivning om fastsættelse af ens priser for apotekssalg af receptpligtige humanmedicinske lægemidler — foranstaltning til at yde befolkningen en sikker lægemiddelforsyning af høj kvalitet — begrundelse — foreligger ikke*

(Art. 36 TEUF)

1. Artikel 34 TEUF skal fortolkes således, at en national ordning, hvorved der fastsættes ens priser for apotekers salg af receptpligtige humanmedicinske lægemidler, udgør en foranstaltning med tilsvarende virkning som en kvantitativ indførselsrestriktion som omhandlet i denne artikel, eftersom denne ordning rammer salget af receptpligtige lægemidler fra de apoteker, der er beliggende i andre medlemsstater, hårdere end salget af disse lægemidler fra apoteker, der er beliggende på tysk område.

2. Det skal således fastslås, at de traditionelle apoteker i princippet bedre end postordreapotekerne kan give patienterne individuel rådgivning gennem apotekspersonalet og sikre befolkningens forsyning med lægemidler i nødstilfælde. For så vidt som postordreapotekerne på grund af deres begrænsede udbud af ydelser ikke på en passende måde kan erstatte sådanne ydelser, bemærkes, at pris konkurrencen kan spille en større rolle som konkurrenceparameter for de sidstnævnte end for de traditionelle apoteker, da dette parameter betinger deres mulighed for at få direkte adgang til det nationale marked og at forblive konkurrencedygtige herpå.

3. Eftersom postordresalget – henset til de særlige karakteristika for det nationale marked – spiller en større rolle, eller endog er det eneste middel for de apoteker, der er beliggende i andre medlemsstater, med henblik på at få direkte adgang til dette marked, i modsætning til, hvad der er tilfældet for de

apoteker, der er beliggende på det nationale område, påvirker den ovennævnte lovgivning således ikke salget af indenlandske lægemidler og salget af lægemidler, der indføres fra andre medlemsstater, på samme måde.

(jf. præmis 24, 25 og 27 samt domskonkl. 1)

4. Artikel 36 TEUF skal fortolkes således, at en national ordning, som fastsætter ens priser for apotekers salg af receptpligtige humanmedicinske lægemidler, ikke kan begrundes i hensynet til beskyttelse af menneskers liv og sundhed som omhandlet i denne artikel, i det omfang denne ordning ikke er egnet til at nå de ønskede mål.

5. Selvom formålet om at sikre en pålidelig lægemiddelforsyning af god kvalitet på hele det nationale område således principielt er omfattet af artikel 36 TEUF, gælder det ikke desto mindre, at retsfor skrifter, som kan begrænse en grundlæggende frihed, der er garanteret i traktaten, såsom de frie varebevægelser, kun gyldigt kan begrundes, såfremt de er egnede til at sikre virkeliggørelsen af det legitime formål, de forfølger, og ikke går ud over, hvad der er nødvendigt for at opfylde dette formål.

6. I denne henseende ville en øget priskonkurrence mellem apotekerne være gavnlig for en ensartet forsyning med lægemidler, idet det tilskynder til placering af apoteker i områder, hvor det lave antal apoteker gør det muligt at opkræve højere priser.

7. En priskonkurrence på receptpligtige lægemidler ville heller ikke have en negativ indvirkning på de traditionelle apotekers udøvelse af visse former for virksomhed af almen interesse, såsom fremstillingen af receptpligtige lægemidler eller opretholdelsen af en vis lagerbeholdning og et vist udvalg af lægemidler. Det vil derimod kunne vise sig, at de traditionelle apoteker, når de bliver stillet over for en priskonkurrence fra postordreapotekerne, ville være tilskyndet til at udvikle sådanne aktiviteter.

8. Endelig kunne en priskonkurrence være gavnlig for patienten, for så vidt som den eventuelt ville gøre det muligt at tilbyde receptpligtige lægemidler til mere favorable priser end dem, som i øjeblikket er fastsat af den ovennævnte lovgivning.

(jf. præmis 34, 38, 40, 43 og 46 samt domskonkl. 2)